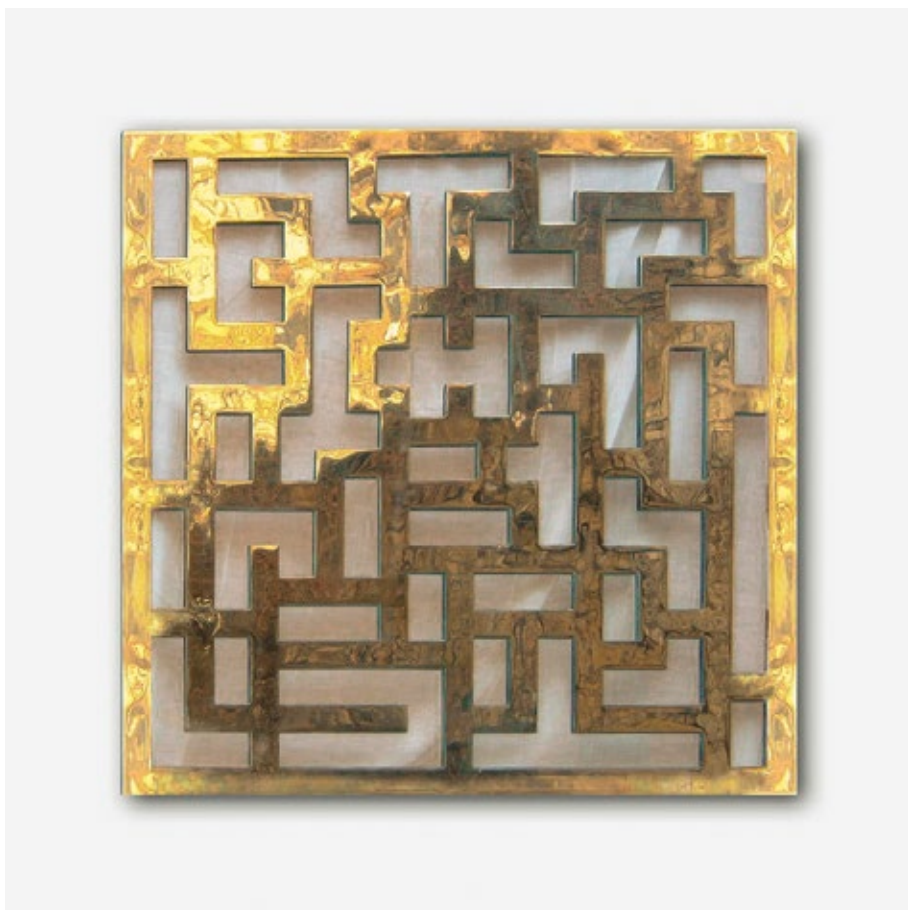

РАЈКО ПОПИВОДА

У лавиринту

Трагање (лабиринт)/ Quest (Labyrinth)
2001, бронза / bronze, 93,5 x 98,5 x 1 cm

РАЈКО ПОПИВОДА
У лавиринту

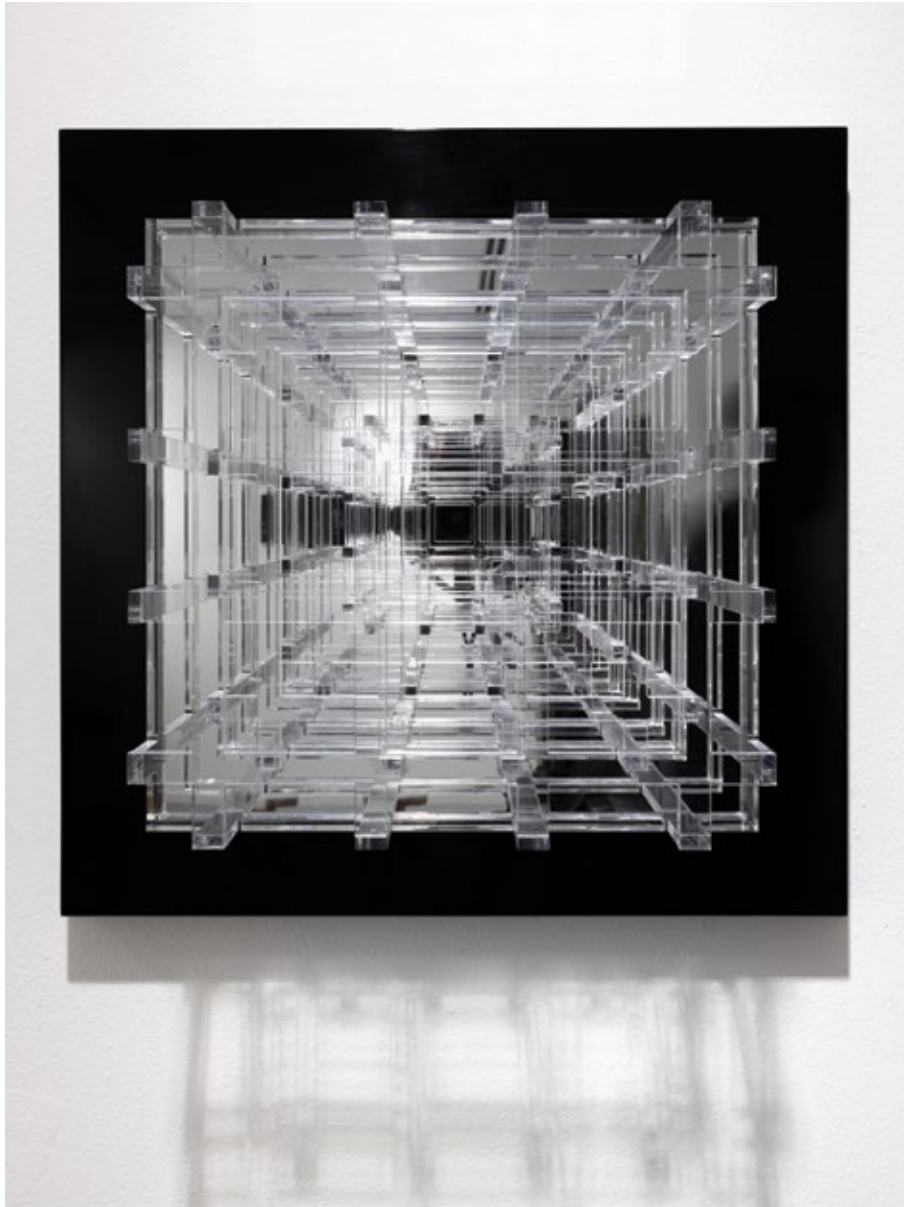
RAJKO POPIVODA
In the Labyrinth

Београд
Децембар-јануар 2021.

Данијела Пуршевић

У ЛАВИРИНТИМА ТРАНСПАРЕНТНОГ КАВЕЗА

Пролеће 1958. године. Брисел је домаћин велике Светске изложбе, организоване први пут после Другог светског рата. Насловљена „Поглед на свет – нови хуманизам“, памтиће се по бројним новим достигнућима. Између осталог, тада је изграђен монументални Атомијум, и данас главно обележје овог града. Али се *Ехро 58* памти и по томе што су тада, последњи пут у европској историји, у кавезу били изложени људи – као експонати у зоолошком, тачније, антропо-врту. Били су то примерци из Конга, у то време и даље белгијске колоније.

Рајко Попивоца је тада био дете. Претпоставимо како се, стицајем околности, с родитељима затекао у Бриселу. У следећем кадру овог измишљеног филма, видимо маркантну, углађену породицу, како се безбрижно шета сајамским парком. Дечак са занимањем разгледа новотарије и грицка кокице. Долази до кавеза и посматра живе експонате, необично тамне коже. Могуће да је тада дечак Попивоца, с емпатијом, пружио и неку кокицу свом вршњаку из Конга. Дакле, године 1958, у средишту Европе. У престоници Белгије и данашњој престоници Европске уније.

У јесен 2021. године, у свом београдском атељеу, Рајко Попивоца трага за властитим ликом у одразу зидне скулптуре „Огледало/Где сам?“. Реч је о правилној конструкцији у форми коцке, кавезу направљеном од мреже гредица транспарентног клирита, аплицираног на огледало. Управо ту посматрач, житељ 21. века, свој фрагментирани одраз/идентитет проналази у бескрају кавеза једва видљивих али чврстих ивица, где се правилна геометријска конструкција мултипликује у одразу огледала, градећи визуелни преплет лавирината. У епохи надзирања и контроле, у симбиози с нарцисоидном *selfie* и *reality* културом, где се човеку нуди илузија бесконачне слободе и могућности избора, свако ко стане испред овог рада откриће себе као заточеника транспарентног/виртуелног кавеза.

Од својих стваралачких почетака, средином 70-их година протеклог века, у фокусу Попивоцаиног интересовања био је човек и процес његовог отуђења. У свом скулпторском раду он се слободно кретао у широком пољу између фигуративног, асоцијативног и апстрактног, неретко рециклирајући и реконтекстуализујући властита остварења, често понављајући поједине елементе као што су: кавез, лавиринт, шиљци, рукохвати, „паковања“. Актуелном изложбом он у свој уметнички вокабулар уводи још један значајан елемент – огледало/одраз.

Поставка у Галерији Б2 обухвата избор радова насталих између 2001. године, од када датира најстарији, нулти рад ове изложбе, велики бронзани зидни лавиринт

Огледало/Где сам? / Mirror/Where am I?
2021, клирит, дрво, боја / plexiglas, wood, color, 40 x 40 x 16 cm

„Трагање“, и 2021. године, када је настао њен тежишни део. Иницијалну тачку најновијег циклуса чини серија „Миграције/Тесно(је)“, остварена 2018. године. Транспарентне кутије од клирита, у форми исечка лавиринта, „напуњене“ су деловима аутентичних, гумених отисака људских тела. На свим површинама објеката, као и на плочи/постаменту од клирита, урезан је једва видљив геометријски цртеж – трагови и путање кретања појединца, које се одвија без обзира на препреке, ограничења и детерминисаност. Постављени у низу, ови објекти/лабиринти формирају својеврсни просторни пазл.

Серија „Фрагментација“ из 2021, осмишљена је као низ тродимензионалних палимпсеста – слојеваних лавирината унутар којих се позиционирају и мањи лабиринти. Појединачне мреже лавирината, различитих ритмова и игре материјала, затворене су у прозирне кутије од клирита, на којима су плитко урезани геометријски цртежи, чија је функција, такође, да сведоче о људској детерминисаности и слободи.

Амблематски рад поставке јесте подна скулптура „Талас/Недоглед“. Црвени талас/ постамент носи коцку начињену од огледала, чија је свака страница лабиринт. Тако, посматрач бива запретен у лабиринт сопствених одраза, властитог нарцизма и егоизма, док га талас крви, насиља и зла снажно ваља ка будућности.

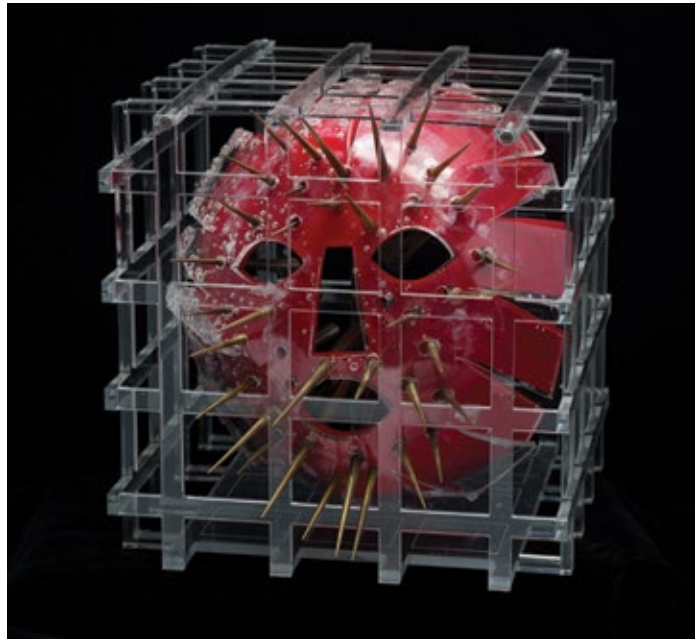
Осим црвене, у новим остварењима Попивода неочекивано уводи и ружичасту боју – гуму у карикираној боји људске коже. „Мртав угао“ садржи ружичасти портрет, заправо, маску/отисак, затворен у прозирну клиритну кутију. У раду „Предео/Куда“, у чијој су оси два дрвена шиљка, поље лавиринта садржи ружичасту гумену површину, као и разбацане ситне „пик“ фрагменте. Коначно, у по хронологији настанка последњем раду, „Деконструкција/Лабиринт“, Попивода неочекиваним поступком полоковског „дрипинга“ ружичастом гумом „прска“ фрагменте шаховског поља начињеног од црних и белих поља лавирината, и све то опет затвара у прозирну кутију.

Месингани шиљак, који се провлачи кроз целокупан Попиводин опус, доминантан је у „Вертикали“, где сведочи о снази оне животне силе која је неумитна, неупитна и која није подложна лабиринтским тумарањима и истраживањима. Реч је, наравно, о божанској снази природе која пролази кроз и превазилази све лабиринте.

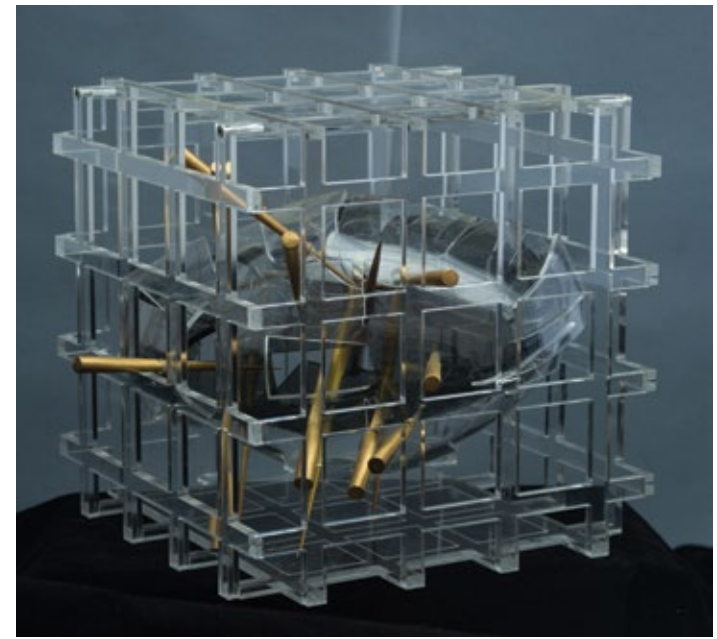
Ову поставку значењски заокружује скулптура/објекат „Кофер/Све своје собом носим“. На гвозденом постаменту, у транспарентном коферу, на чијој су површини такође плитко урезани геометријски цртежи, спаковано је мноштво згужваних гумених отисака делова људских тела, помешаних с кристалима плавог камена. Кофер је посвећен савременим мигрантима и миграцијама, и на одређени начин, враћа нас на почетак ове приче, на не тако давно време када је црни човек као експонат био изложен у кавезу у средишту Европе.

Архитектонски прецизно, супротстављајући високо естетизованим, стерилним, углачаним формама, материјале и садржаје који сугеришу органско, користећи специфичан, уврнути хумор и бизарне захвате, Попивода гради јединствене меморијске кодове који сведоче о и коментаришу стање духа савременог човека и цивилизације. С једне стране, човек је заробљен у властитом телу/љуштури/кавезу, додатно спутан галопирајућом сујетом, нарцизмом, егоизмом, себичношћу, заправо, продуктима Седам смртних грехова (*Гордост, Похлепа, Прождрљивост, Завист, Лењост, Бес, Блуг*), којима је Попивода посветио један ранији скулпторски циклус. Управо неколико остварења из овог циклуса, такође обухваћених изложбом у Галерији Б2, чине контрапункт поставци, односно, додају деликатан значењски зачин. С друге стране, савремени човек заробљен је у виртуелном кавезу разнородних глобалних ограничења и неслобода. Транспарентност тог кавеза човеку пружа илузију слободе и свемоћи, истовремено му смањујући или укидајући нелагоду клаустрофобије. Вешто успостављајући неочекиване односе пуног/празног, видљивог/невидљивог, транспарентног/мутног, бојеног/прозирног, тамног/светлог, органског/неорганског, Попивода заправо стално изнова поставља једно од кључних скулпторских питања – а то је однос површине и унутрашње масе, шта је споља, а шта изнутра. И стално изнова, увек новим средствима и захватима, он истражује и тежи да открије суштину феномена људске (не)слободе и детерминисаности.

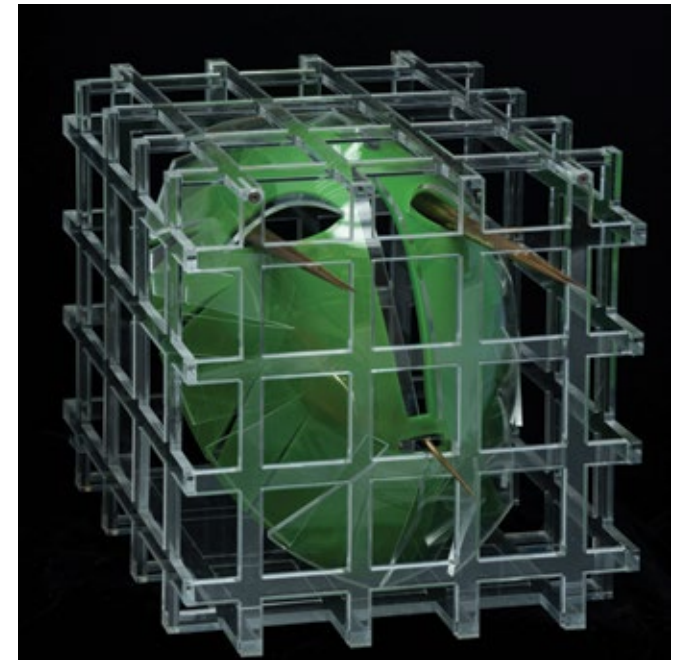
7 смртних грехова/Бес / 7 Deadly Sins/Wrath
2014, клирит, месинг / plexiglas, brass, 21 x 27 x 21 cm

7 смртних грехова/Лењост / 7 Deadly Sins/Sloth
2014, клирит, месинг / plexiglass, brass, 21 x 24 x 25 cm

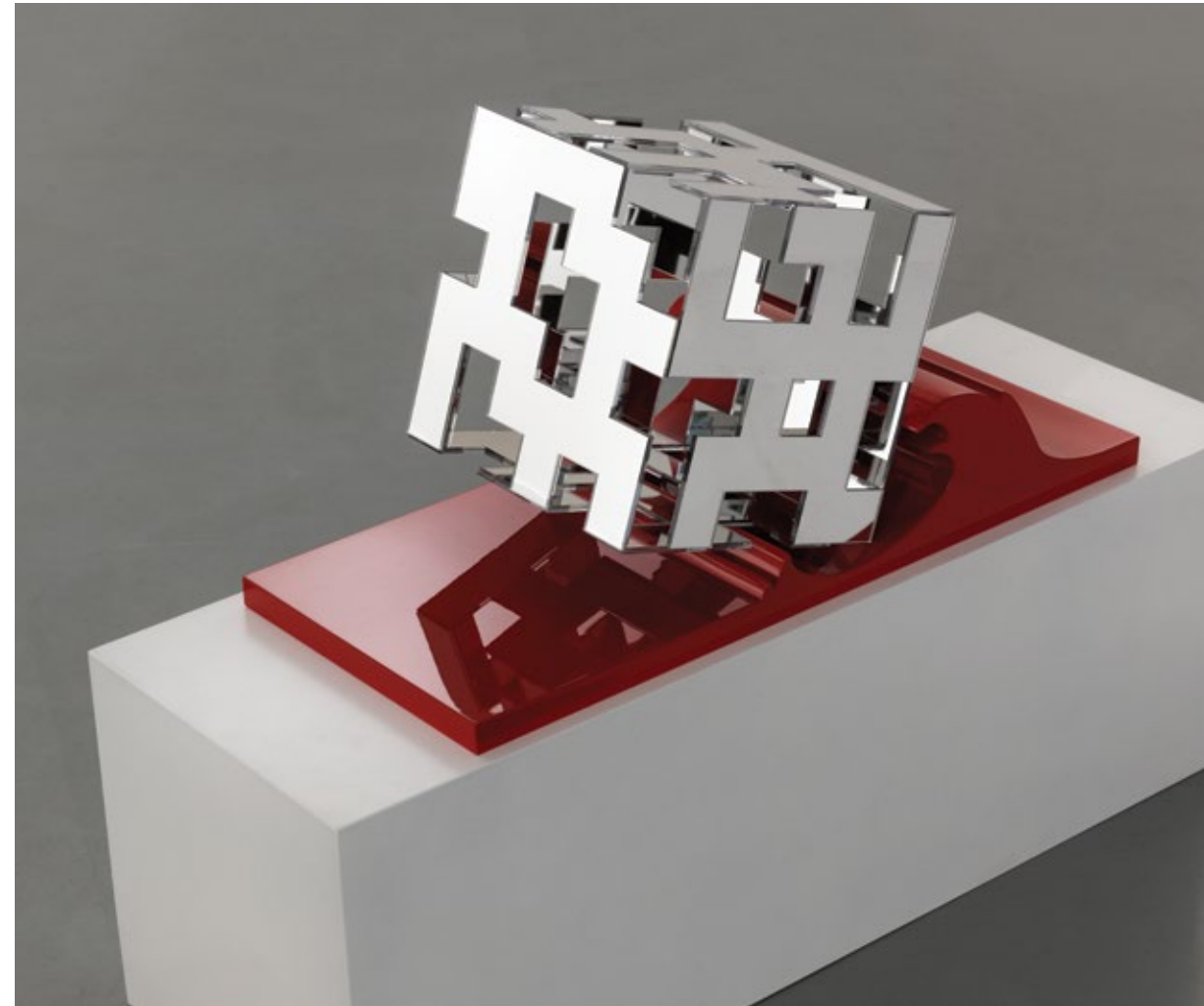
7 смртних грехова/Блуг / 7 Deadly Sins/Lust
2014, клирит, месинг / plexiglas, brass,, 25 x 26 x 23 cm

7 смртних грехова/Завист / 7 Deadly Sins/Envy
2014, клирит, месинг / plexiglass, brass, 21 x 26 x 21 cm

7 смртних грехова/Похлепа / 7 Deadly Sins/Greed
2014, клирит, месинг / plexiglass, brass, 22,5 x 21 x 21 cm

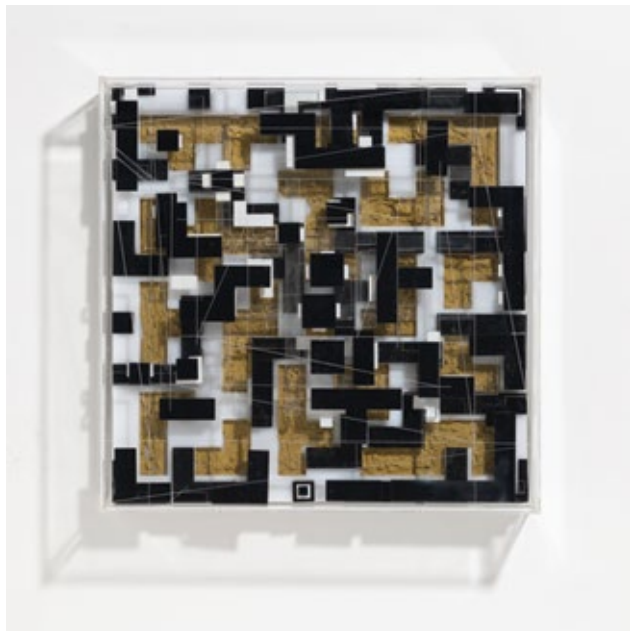
Талас/Недоглед / Wave/Infinity
2021, клирит (огледало), месинг, боја / plexiglass (mirror), wood, color, 42 x 80 x 34 cm

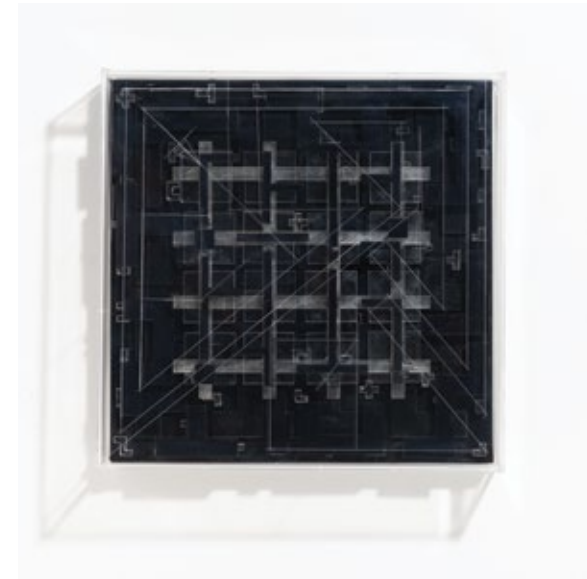
Фрагментација 2 / *Fragmentation 2*
2021, клирит, месингани опилџци, дрво / plexiglas, brass chippings, wood, 31 x 31 x 6,5 cm

Фрагментација 3 / *Fragmentation 3*
2021, клирит, дрво / plexiglas, wood, 31 x 31 x 6,5 cm

Фрагментација 4 / *Fragmentation 4*
2021, клирит, дрво / plexiglas, wood, 31 x 31 x 6,5 cm

Фрагментација 1 / *Fragmentation 1*
2021, клирит, месингани опилџци, дрво / plexiglas, brass chippings, wood, 31 x 31 x 7,5 cm

Миграције/Тесно(је) / Migrations/Crowded (It Is)
2018, клирит, гума / plexiglas, rubber, 32,5 x 40 x 21 cm

Миграције/Тесно(је) / Migrations/Crowded (It Is)
2018, клирит, гума / plexiglas, rubber, 32,5 x 40 x 21 cm

Миграције/Тесно(је) / Migrations/Crowded (It Is)
2018, клирит, гума / plexiglas, rubber, 32,5 x 40 x 21 cm

Миграције/Тесно(је) / Migrations/Crowded (It Is)
2018, клирит, гума / plexiglas, rubber, 32,5 x 40 x 21 cm

Миграције/Тесно(је) / Migrations/Crowded (It Is)
2018, клирит, гума / plexiglas, rubber, 32,5 x 40 x 21 cm

Миграције/Тесно(је) / Migrations/Crowded (It Is)
2018, клирит, гума / plexiglas, rubber, 32,5 x 40 x 21 cm

Мртав угао / Blind Spot
2021, клирит, гума / Plexiglas, rubber, 30,5 x 21 x 21 cm

Деконструкција/Лавиринт / Deconstruction/Labyrinth
2021, клирит, гума, дрво / Plexiglas, rubber, wood, 121 x 61 x 14 cm

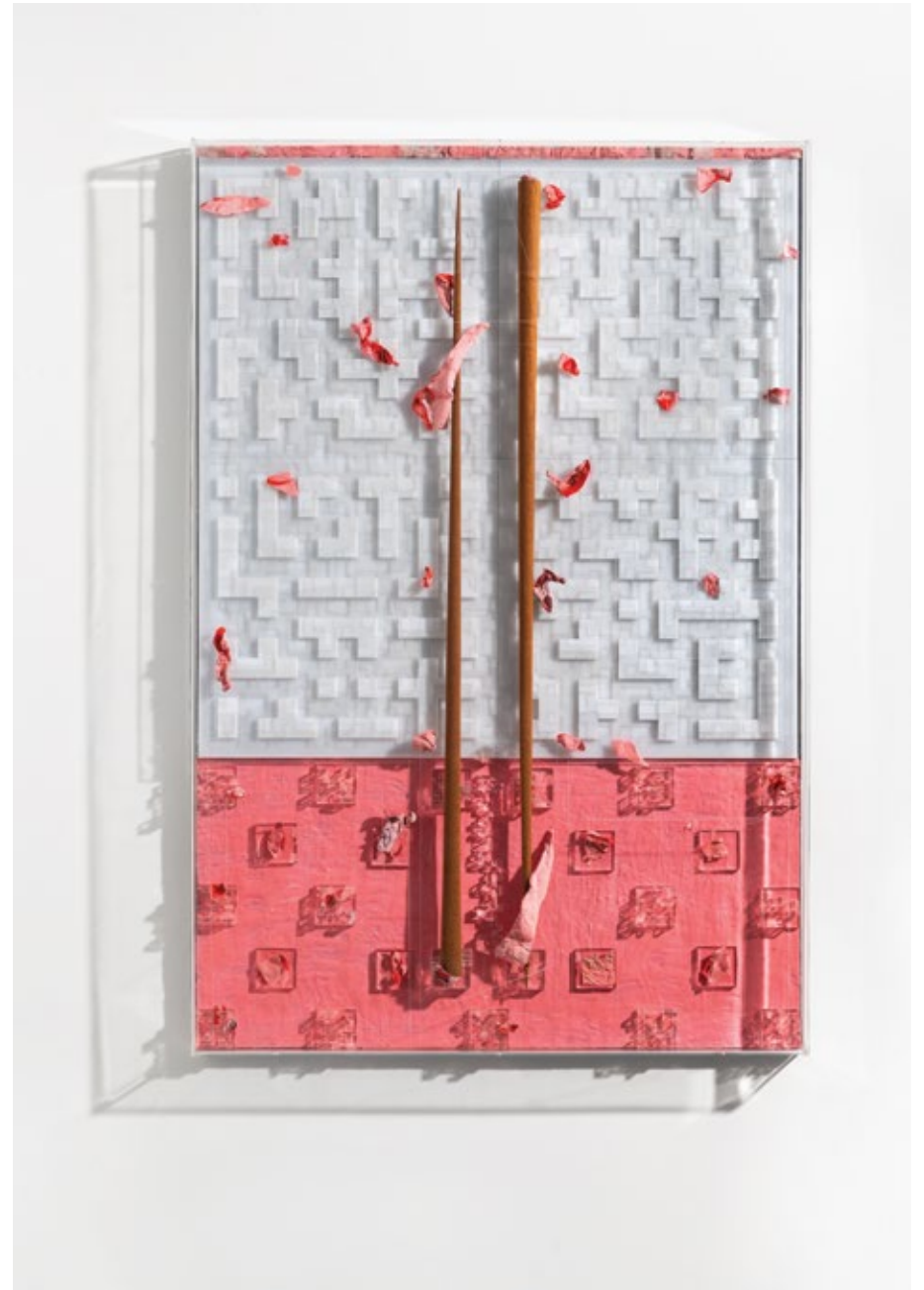

Три боје/Сиво / Three Colors/Gray
2021, клирит, дрво, месинг, олово, бакар / Plexiglas, wood, brass, lead, copper, 91 x 91 x 4 cm

Кофер/Све своје носим са собом / Suitcase/I carry everything with me,
2019, клирит, гума, гвожђе / Plexiglas, rubber, iron, 108 x 60 x 20,5 cm

Предео/Куда / Landscape / Where
2021, клирит, гума, дрво / Plexiglas, rubber, wood, 91,5 x 61,5 x 7 cm

Danijela Purešević

IN THE LABYRINTHS OF A TRANSPARENT CAGE

It is spring 1958, Brussels is the host to the large World's Fair, the first after the Second World War. Held under the motto *Evaluation of the World for a More Humane New World (Bilan du monde pour un monde plus humain)*, it will be remembered for presenting numerous new achievements. Among other things, the monumental Atomium was constructed, now one of the main landmarks of this city. However, Expo 58 is also remembered for the fact that it was the last time in European history that a cage with people was displayed – as exhibits in a zoo park, or more precisely in an anthropological park. The specimens were people from the Congo, at that time still a Belgium colony.

Rajko Popivoda was a child then. Suppose that by chance, he was visiting Brussels with his parents at that time. The next frame of this fictional film shows a good looking, genteel family leisurely strolling through the fair park. The boy looks at the novelties with interest while eating pop corn. He comes to the cage and looks at the live exhibits, people with unusually dark skin. It is possible that the boy Popivoda, gave some popcorn to his peer from Congo with empathy. So, this scene took place in the center of Europe in 1958, in the capital of Belgium and today's capital of the European Union.

In the autumn of 2021, in his Belgrade studio, Rajko Popivoda is looking for his own image in the reflection of the wall sculpture *Mirror / Where am I?* It is a regular construction in the shape of a cube, a cage made of a network of transparent Plexiglas small beams, applied to a mirror. Here the observer, a citizen of the 21st century, finds his fragmented reflection / identity in the endless cages of barely visible but solid edges, where the regular geometric construction is multiplied in the reflection of the mirror, constructing a visual interweaving of labyrinths. In the age of surveillance and control, in symbiosis with the narcissistic *selfie* and *reality* culture, where man is offered the illusion of infinite freedom and choice, everyone who stands in front of this work will discover himself to be a prisoner of a transparent / virtual cage.

From the beginnings his artistic career, the middle of the 70s of the last century, the focus of Popivoda's interest was man and the process of his alienation. In his sculptural work, he moved freely through a broad field between the figurative, associative and abstract, often recycling and recontextualizing his own works, often repeating certain elements such as: cage, labyrinth, spikes, handrails, "packaging". With the current exhibition, he introduces another important element into his artistic vocabulary - a mirror / reflection.

Спомен незнаном архитекти / Memorial to an Unknown Architect
2021, клирит / Plexiglas, 13,5 x 22 x 15 cm

The exhibition in Gallery B2 includes a selection of works made between 2001 when the oldest, zero piece of this exhibition was made, the large bronze wall labyrinth *Quest*, and 2021 when its core part was made. The initial point of the latest cycle is the series *Migrations / Crowded(It Is)*, made in 2018. Transparent boxes made of Plexiglas, shaped as a labyrinth fragment, are "filled" with parts of authentic, rubber prints of human bodies. A barely visible geometric drawing is incised on all surfaces of the objects, as well as on the slab / pedestal made of Plexiglas – they are traces and paths of movement of the individual, which takes place regardless of obstacles, limitations and determinism. Arranged in a sequence, these objects / labyrinths form a kind of spatial puzzle.

The *Fragmentation* series made in 2021 is conceptualized as a series of three-dimensional palimpsests - layered labyrinths within which smaller labyrinths are positioned. Individual networks of labyrinths, of different rhythms and play of materials, are enclosed in transparent boxes made of Plexiglas, with shallowly incised geometric drawings, whose function is also to testify to human determinism and freedom.

The emblematic work of the exhibition is the floor sculpture *Wave / Infinity*. A red wave/the pedestal carries a cube made of mirrors, whose each side is a labyrinth. Thus, the observer is intertwined in a labyrinth of his own reflections, his own narcissism and egoism, while the wave of blood, violence and evil vigorously carries him towards the future.

In his new works, Popivoda unexpectedly introduces in addition to the existing red – the color pink, that is the color of rubber, the caricatured color of human skin. *Blind Spots* contains a pink portrait, in fact, a mask / imprint, enclosed in a transparent Plexiglas box. The axis of the work *Landscape/Where* are two wooden spikes while the labyrinth field has a pink rubber surface, as well as scattered small "pink" fragments. Finally, in the piece *Deconstruction / Labyrinth*, chronologically the last one in this cycle, Popivoda, in an unexpected Pollock dripping procedure, "sprays" pink rubber fragments on a chessboard made of black and white labyrinthine fields and again encloses it all into a transparent box.

The brass spike, which runs through Popivoda's entire oeuvre, is dominant in the *Vertical*, where it testifies to the power of that life force which is inevitable, unquestionable and which is not subject to labyrinthine wanderings and exploration. It is, of course, the divine power of nature that passes through and transcends all labyrinths.

This exhibition is meaningfully completed by the sculpture /object *Suitcase / Everything I have, I Carry with Me*. On the iron pedestal, in a transparent suitcase, on the surface of which geometric drawings are also shallowly inscribed, a multitude of crumpled rubber prints of human body parts, mixed with blue stone crystals, are packed. The suitcase is dedicated to modern migrants and migrations, and in a way,

takes us back to the beginning of this story, that took place not so long ago when a black man as an exhibit was displayed in a cage in the center of Europe.

Architecturally precise, contrasting highly aestheticized, sterile, polished forms, materials and contents that suggest organic, using specific, twisted humor and bizarre interventions, Popivoda constructs unique memory codes that testify to and comment on the state of mind of modern man and civilization. On the one hand, man is trapped in his own body / shell / cage, further constrained by galloping vanity, narcissism, egoism, selfishness, in fact, the products of the Seven Deadly Sins (*Pride, Greed, Gluttony, Envy, Sloth, Wrath, Lust*) to which Popivoda dedicated an earlier cycle of sculptures. Precisely several works from this cycle, also included in the exhibition in Gallery B2, constitute a counterpoint to the setting, that is, they add delicate semantic spice. On the other hand, modern man is trapped in a virtual cage of diverse global limitations and confinements. The transparency of that cage gives man the illusion of freedom and omnipotence, at the same time reducing or eliminating the discomfort of claustrophobia. Skillfully establishing unexpected relationships of full / empty, visible / invisible, transparent / blurry, colored / transparent, dark / light, organic / inorganic, Popivoda actually constantly asks one of the key questions in sculpture - and that is the relationship between surface and inner mass, what is outside, and what inside. And over and over again, always with new art mediums and interventions, he explores and strives to discover the essence of the phenomenon of human (non) freedom and determinism.

Вертикала / Vertical
2021, клирит, месинг, дрво / Plexiglas, brass, wood, 121 x 31 x 5,5 cm

Рајко Попивода

(1953, Београд)

На вајарском одсеку Факултета ликовних уметности у Београду дипломирао је 1976. а магистрирао 1978. године. Члан је УЛУС-а од 1977. Од 1976. године излаже на колективним и групним изложбама у земљи и иностранству. Учесник међународних симпозијума скулптуре: Бор, Кикинда, Прилеп, итд. Аутор је више скулптура за јавни простор.

Самосталне изложбе

- 2019. Краљево, Рајко Попивода: Скулптуре, Народни музеј Краљево, текст: Сузана Новчић
- 2016. Крушевац, Рајко Попивода: скулптуре / политике метафоре и алегорије, Народни музеј – Уметничка галерија / текст: Биљана Грковић
- 2016. Горњи Милановац, Рајко Попивода: Мобилни кодови, Културни Центар, Ликовни салон / текст: Данијела Пуршевић
- 2015. Београд, Продајна галерија „Београд“ Рајко Попивода, Седам смртних грехова и сенка / текст: Данијела Пуршевић
- 2014. Ниш, Рајко Попивода: Седам смртних грехова, Галерија савремене уметности, Салон 77 / текст: Јован Деспотовић „Седам смртних грехова по Рајку Попиводи“
- 2013. Ниш, Рајко Попивода: Лицем у лице, Галерија „Арт 55“
- 2012. Подгорица, Центар савремене уметности Црне Горе, Рајко Попивода: Простор скулптуре, Галерија „Центар“ / текстови: Бојана Бурић „Простор скулптуре“, Мишко Шуваковић „Савремена скулптура – I – политика метафоре – алегорије“
- 2012. Београд (са Јеленом Трајковић), Дијалог, рељефи, цртежи и слике, Галерија „Атријум“, Библиотека града Београда / текст: Данијела Пуршевић
- 2009. Београд, Рајко Попивода, Радови 2006-2009, Први пут с оцем на пецање, Галерија РТС / текст: Данијела Пуршевић
- 2009. Београд, Рајко Попивода: Remake 78-09, Галерија УЛУС / текст: Мишко Шуваковић
- 2006. Београд, Рајко Попивода – Паковање, Галерија центар за савремену уметност „Strategie Art“ / текст: Јован Деспотовић
- 2005. Београд, Рајко Попивода: Стезање празнине, Културни центар Београд / текст: Бојана Бурић
- 2003. Осло, Рајко Попивода, Културни центар при амбасади
- 2001. Норден, Културни центар, Скулптуре и радови на папиру, са Радом Селаковић
- 2000. Београд, Цртежи и скулптуре, Галерија „Хаос“ / текст: Бојана Бурић
- 1997. Будва, Рајко Попивода скулптуре, са Радом Селаковић слике, Модерна галерија Будва / текст: Драгана Ивановић
- 1994. Београд (са Радом Селаковић), Рада Селаковић – слике, Рајко Попивода – скулптуре, Сала колегијума – Галерија ГСП
- 1993. Београд, Рајко Попивода скулптуре, Галерија УЛУС / текст: Ирина Суботић
- 1992. Париз (са Радом Селаковић), Селаковић Рада & Рајко Попивода, Југословенски културни центар
- 1988. Београд, Рајко Попивода, Салон Музеја савремене уметности / текст: Јован Деспотовић
- 1987. Београд (са Радом Селаковић), Селаковић Попивода, Галерија Коларчевог народног универзитета / текст: Јован Деспотовић
- 1986. Њујорк, Рајко Попивода, Југословенски информативни и културни центар

1979. Београд (са Срђаном Вукајловићем), Рајко Попиводе – Срђан Вукајловић: скулптуре, Галерија Дома омладине / Текст без наслова у форми дијалога Рајко П. и Срђан В.

Награде

2017. Прва награда Новембарског салона визуелних уметности, Народни музеј, Краљево

2014. Откупна награда на другом „Меморијал Братислав Петровић“ Музеј рударства и металургије Бор

2014. Специјална награда жирија Светског бијенала цртежа Скопље, Галерија Остен

2006. Награда на јесењој изложби УЛУС-а Београд

2005. Прва награда за скулптуру, 8. Међународно бијенале уметности минијатуре Горњи Милановац

2002. Награда „Златно лето“ Пролећна изложба УЛУС-а, Београд

1996. Специјална награда жирија додељена за скулптуру на 4. Међународном бијеналу уметности минијатуре у Горњем Милановцу

1995. Награда за скулптуру на 36. Октобарском салону, Београд

1992. I награда на изложби скулптура у слободном простору „Простор 92“, Београд

1980. Годишње признање за најзначајнија остварења из области културе, Градска самоуправни интересна заједница културе Београд

1976. ФЛУ Београд, Награда из фонда Сретена Стојановића вајара

1975. ФЛУ Београд, Награда из фонда Илије Коларевића вајара

Откупи и Колекције

Народни музеј Крушевац, Музеј савремене уметности Београд, Народни музеј Београд, Дом војске Београд, Музеј рударства и металургије Бор, Народни музеј Кикинда, Музеј града Београда, Музеј Зептер Београд, Народни музеј Црне Горе Цетиње, Савремена галерија Црне Горе Подгорица, Народни музеј Вршац, Савремена галерија Будва ЦГ, Светска галерија цртежа Остен Скопље Македонија, Савремена галерија Ниш, Народни музеј Краљево.

Радови се налазе у приватним колекцијама у Србији, Црној Гори, Немачкој, Француској, Швајцарској, САД, Словенији.

Библиографија / књиге

Милан Маровић, Аутопортрет у црногорској уметности, Модерна галерија, Подгорица, 1999, кат. бр. 163.

Борка Божовић, 10 година Галерија за цртеж – Хаос, Београд, 2005, 134-135.

Весна Мајхер, Казивања и искази српских вајара, Београд 2006, 444-458.

Историја уметности у Србији 20. века, први том – Радикалне уметничке праксе, аутор и уредник: Мишко Шуваковић, Орион Арт Београд 2010, 614, 615.

Историја уметности у Србији 20. века, други том – Реализми и модернизми око хладног рата, аутор и уредник: Мишко Шуваковић, Орион Арт Београд 2012, 650, 653.

Никола Кусовац, Дарови уметника XX века манастиру Хиландару, Београд, 2012, 86.

Сава Ристовић, Знакови, библиотека Критика, Музеј Зептер, Београд 2014, 125-130.

Борка Божовић, 20 година Галерија Хаос, Београд 2015, 78, 79.

RAJKO POPVIDODA

(1953, Belgrade, Serbia)

Graduated from the Faculty of Fine Arts in Belgrade, Department of Sculpture in 1976 and received his master's degree in 1978. Has been a member of ULUS (Association of Fine Artists of Serbia) since 1977. Has exhibited at collective and group exhibitions in the country and abroad since 1976. Has participated in international sculpture symposia: Bor, Kikinda, Prilep, etc. Has made several sculptures for public spaces.

Solo Exhibitions

2019 Kraljevo, Rajko Popivoda: Sculptures, National Museum of Kraljevo / text: Suzana Novčić

2016 Kruševac, Rajko Popivoda: Sculptures / *Policies of Metaphor and Allegory*, National Museum - Art Gallery / text: Biljana Grković

2016 Gornji Milanovac, Rajko Popivoda: *Mobile Codes*, Cultural Center, Art Salon / text: Danijela Purešević

2015 Belgrade, Rajko Popivoda: *Seven Deadly Sins and a Shadow*, Sales Gallery Beograd / text: Danijela Purešević

2014 Niš, Rajko Popivoda: *Seven Deadly Sins*, Contemporary Art Gallery, Salon 77 / text: Jovan Despotović “Seven Deadly Sins According to Rajko Popivoda”

2013 Niš, Rajko Popivoda: *Face to Face*, Art 55 Gallery

2012 Podgorica, Montenegro, Center for Contemporary Art of Montenegro, Rajko Popivoda: *Space of Sculpture*, Center Gallery / texts: Bojana Burić “Space of Sculpture”, Miško Šuvaković “Contemporary Sculpture - I - Politics of Metaphor - Allegories”

2012 Belgrade (with Jelena Trajković), Dialogue, Reliefs, Drawings and Paintings, Atrium Gallery, Belgrade City Library / text: Danijela Purešević

2009 Belgrade, Rajko Popivoda: Works 2006-2009, *Fishing with my father for the first time*, RTS Gallery / text: Danijela Purešević

2009 Belgrade, Rajko Popivoda: *Remake 78-09*, ULUS Gallery / text: Miško Šuvaković

2006 Belgrade, Rajko Popivoda - *Packaging*, Center for Contemporary Art Gallery *Strategy Art* / text: Jovan Despotović

2005 Belgrade, Rajko Popivoda: *Constriction of Dust*, Belgrade Cultural Center Gallery / text: Bojana Burić

2003 Oslo, Norway, Rajko Popivoda, Embassy Cultural Center

2001 Norden, Cultural Center, Sculptures and Works on Paper, with Rada Selaković

2000 Belgrade, Drawings and Sculptures, Chaos Gallery / text: Bojana Burić

1997 Budva, Montenegro, Rajko Popivoda -Sculptures, Rada Selaković - Paintings, Modern Gallery Budva / text: Dragana Ivanović

1994 Belgrade (with Rada Selaković), Rada Selaković - Paintings, Rajko Popivoda - Sculptures, Collegium Hall - GSP Gallery

1993 Belgrade, Rajko Popivoda Sculptures, ULUS Gallery / text: Irina Subotić

1992 Paris, (with Rada Selaković), Selaković Rada & Rajko Popivoda, Yugoslav Cultural Center

1988 Belgrade, Rajko Popivoda, Salon of the Museum of Contemporary Art / text: Jovan Despotović

1987 Belgrade (with Rada Selaković), Selaković Popivoda, Kolarac People's University Gallery / text: Jovan Despotović

1986 New York, Rajko Popivoda, Yugoslav Information and Cultural Center
1979 Belgrade, (with Srdjan Vukajlović), Rajko Popivoda - Srdjan Vukajlović: Sculptures, Youth Center Gallery / Untitled text in the form of a dialogue between Rajko P. and Srdjan V.

Prizes/Awards

2017 First Award of the November Salon of Visual Arts, National Museum, Kraljevo
2014 Purchase prize at the second Bratislav Petrović Memorial, Museum of Mining and Metallurgy Bor
2014 Special Jury Prize of the World Drawing Biennial Skopje, Osten Gallery
2006 Award at the Autumn Exhibition of ULUS Belgrade
2005 First Prize for Sculpture, *8th International Biennial of Miniature Art* Gornji Milanovac
2002 *Golden Chisel Award* at the Spring Exhibition of ULUS, Belgrade
1996 Special Jury Prize for Sculpture at the *4th International Biennial of Miniature Art* in Gornji Milanovac
1995 Award for Sculpture at the 36th October Salon, Belgrade
1992 First Prize at an exhibition of sculptures in the open space "Space 92", Belgrade
1980 Annual recognition for the most significant achievements in the field of culture, City Self-Managing Interest Community for Belgrade Culture
1976 FLU Belgrade, Award for Sculpture from the Sreten Stojanović Fund
1975 FLU Belgrade, Award for Sculpture from the Ilija Kolarević Fund

Purchases and Art Collections

National Museum Kruševac, Museum of Contemporary Art Belgrade, National Museum Belgrade, Officer's Club Belgrade, Museum of Mining and Metallurgy Bor, National Museum Kikinda, Museum of the City of Belgrade, Zepter Museum Belgrade, National Museum of Montenegro Cetinje, Contemporary Gallery of Montenegro Podgorica, National Museum Vršac, Contemporary Gallery Budva, Montenegro, World Gallery of Drawings Osten Skopje Macedonia, Contemporary Gallery Niš, National Museum Kraljevo.
Rajko Popivoda's works are in private collections in Serbia, Montenegro, Germany, France, Switzerland, USA, Slovenia.

Bibliography / Books

Milan Marović, *Self-Portrait in Montenegrin Art*, Modern Gallery, Podgorica, 1999, cat. no. 163.
Borka Božović, *10 Years of the Gallery for Drawing - Chaos*, Belgrade, 2005, 134-135.
Vesna Majher, *Serbian Sculptors Speaking*, Belgrade 2006, 444-458.
History of Art in Serbia, XX Century, Vol. 1 - *Radical Art Practices*, author and editor: Miško Šuvaković, Orion Art Belgrade 2010, 614, 615.
History of Art in Serbia, XX Century, Vol. 2 - *Realism and Modernism around the Cold War*, author and editor: Miško Šuvaković, Orion Art Belgrade, 2012, 650, 653.
Nikola Kusovac, *XX Century Artists' Gifts to Hilandar Monastery*, Belgrade, 2012, 86.
Sava Ristović, *Signs*, Critique Library, Zepter Museum, Belgrade 2014, 125-130.
Borka Božović, *20 Years of Chaos Gallery*, Belgrade 2015, 78, 79.

Издавач

Галерија Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
е-маил: galerija@b2.rs
веб: www.galerijab2.rs

За издавача

Драган Стојадиновић

Стручни савет

Јеша Денегри
Данијела Пурешевић

Организација и продукција

Бојан Муждека

Текст

Данијела Пурешевић

Лектура

Милединовић Марина

Превод

Ванда Перовић

Фотографије

Владимир Поповић

Прелом

Жолт Ковач

Штампа

Алта Нова, Београд

Тираж

300

CIP - каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

730.071.1:929 Попивода Р.(083.824)
730(497.11)''19/20''(083.824)

ПОПИВОДА, Рајко, 1953-

Рајко Попивода : У лавиринту / [текст Данијела Пурешевић] ; [фотографија Владимир Поповић] ; [превод Ванда Перовић] = Rajko Popivoda : In the Labyrinth : децембар-јануар 2021. / [text Danijela Purešević] ; [photography Vladimir Popović] ; [translation Vanda Perović]. - Београд : Галерија Б2 = Belgrade : Gallery B2, 2021 (Београд : Алта Нова = Belgrade : Alta Nova). - 28 стр. : репродукције ; 24 см

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 300. - Рајко Попивода: стр. 25-26.

ISBN 978-86-6054-018-0

а) Попивода, Рајко (1953-) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 52831753

Publisher

Gallery B2
Balkanska 2
11000 Belgrade, Serbia
tel +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

For Publisher

Dragan Stojadinović

Gallery Council

Ješa Denegri
Danijela Purešević

Organization and Production

Bojan Muždeka

Text

Danijela Purešević

Proofreading

Miladinović Marina

Translation

Vanda Perović

Photography

Vladimir Popović

Layout

Žolt Kovač

Printed by

Alta Nova, Belgrade

Circulation

300

Пријатељи пројекта

C'EST MOI
art jewellery

PAVILION
BELGRADE

ГАЛЕРИЈА Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs